

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
5:49	4:09	אלעד
5:49	4:00	בית שמש
5:49	4:16	בני ברק
5:47	4:08	חיפה
5:45	4:05	טבריה
5:46	3:53	יבנאל
5:48	4:01	ירושלים
5:49	4:07	מודיעין עילית
5:45	4:03	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 8 (676)

פרשת חיי שרה, כ"ב חשוון, שנת תשפ"ה לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: אסתר ט"ו | בבלי: בבא בתרא קנ"א | ירושלמי: תענית ד' | תוספתא: עוקצין א' | רמב"ם: טומאת מות א'

מוהרא"ש מספר

לעזור לשני

יהודי צריך תמיד לדאג לצרכיו של יהודי אחר, לודא שיש לשני את כל מה שהוא צריך. ואם אין לשני, צריך לראות איך אפשר לעזור לו בבגדיה שלו.

אנשים אהבים לדאג לרוחניות של השני, לודא שהשני אכן עושה רק מה שמותר. אבל זה מאד לא נכון. בודאי שצריך לנסות לחזק את השני, להגיד לו מלים טובות וכך לעזור לו שהוא יצליח גם ברוחניות, אבל העקר צריך לדאג לצרכי הזולת בגשמיות. ולמסר את הנפש לעזור ולעשות טובה ליהודי אחר.

בבית המדרש של מוהרא"ש היה פעם יהודי עני מרוד, היו לו חיים קשים והוא התמודד עם צרות שונות, הוא היה שקוע בחובות וכבר ממש רצו לזרק אותו מדיירתו. פעם אחת באמצע התפלה נגש אליו יהודי והעיר לו על כך שהתפלן שלו לא במקום... היהודי מאד התעצבן וצעק עליו: "מה אתה רוצה ממני? אם אתה כל כך דואג לי, עדיף שהיית דואג לגשמיות שלי ולא לרוחניות שלי..."

<<<<

מילה של התחזקות

ברצוני לבקש ממך שתלמד עם הילדים שלך במוצאי שבת כשעושים אצלכם בבית הכנסת אבות ובנים, אבל דע לה שאבות ובנים אין פרושו שתבחנו את הילדים שלך, להראות להם שהם לא יודעים את הלמודים; אבות ובנים זה לשמוח את הילדים, לשוחח עם הילדים, עם כל ילד לפי מצבו, וגם ללמוד קצת, להראות להם שהם בן יודעים.

בשבוע שעבר הגיע אלי אבא ממש חסר אונים, שבאבות ובנים הוא רב עם הילדים שלו, הם לא רוצים ללמוד, הוא ממש לא יודע את נפשו... אני רואה שלא בולם יודעים מה זה אבות ובנים, זה זמן לתת לכל ילד במה דקות, להקשיב ולספר ומאד לשמוח. (עצתו אמונה וירא תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

ונבא אברהם לספד לשרה ולבנותה כשאברהם אבינו רק חזר מהעקידה כבר חכה לו נסיון, אשתו נפטרה, כפי שרש"י אומר (בראשית כג, ב): "נסמכה מיתת שרה לעקדת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקדה שנגזמן בנה לשחיטה, וכמעט שלא נשחט, פרוחה נשמתה ממנה ומתה", שעל ידי שספרו לשרה שהובילו את בנה לשחיטה – היא נפטרה, אחר כך הוא הלך לחפש לה מקום קבורה, הוא הסתובב בכל ארץ ישראל והוא לא מצא מקום לקבר אותה, עד שהוא מצא את 'עפרון' שעשה ממנו צחוק, בהתחלה הוא אמר לו שהוא נותן לו את חלקת הקרקע מערת המכפלה בחנם ואחר כך הוא בקש עליה כסף רב. רואים מכאן שלאן אברהם אבינו רק הגיע, לאן שהוא הלך, היו לו נסיונות, היו לו קשיים, ועם כל זאת לא היו לו קשיות על הקדוש ברוך הוא. רואים מכאן איך על כל הצדיקים עוברים נסיונות קשים, אבל זה הגדלות של הצדיק שאין לו תרעומות על הקדוש ברוך הוא, אפלו שעובר עליו קשיים רבים בכל זאת הוא ממשיך להאמין בהשם יתברך בלי קשיות. בפשוט זה נראה כדבר גדול מאד, שאדם יגיע לדרגה שאין לו קשיות על השם יתברך אפלו שעוברים עליו נסיונות קשים ומרים, אבל אם מקרבים לצדיק, וחיים עם הלמודים של הצדיק, יכול אפלו יהודי פשוט גם לזכות לזה. ברוך השם שאנחנו מקרבים לרבנו ז"ל, כשלומד את ספרי רבנו ז"ל, יכול כל יהודי פשוט להגיע לכל המדרגות, כהיום זה ממש בטול הבחירה, אפלו אחד שאינו מבין 'לקוטי מוהר"ן', אפלו אחד שאינו מבין את השיחות של רבנו, אבל אם הוא קובע לעצמו שעור בספרי מוהרא"ש במכתבים הגפים והקונטרסים שמוהרא"ש כתב, מוהרא"ש כתב קונטרסים בכל השפות, יכול אפלו האדם הכי פשוט להגיע לכל המדרגות.

אדם מתנהג פשוטה, הוא עושה מעשים טובים, הוא עובד את השם יתברך במסירות נפש, אבל הוא לא רואה שהוא נושע, מתחיל האדם לחשוב: "מה זה? מה קורה איתי? אני רואה אנשים אחרים, פלוני לא מתפלל - והולך לו טוב בחיים, אלמוני לא לומד - והוא קונה ומוכר, הוא מצליח, השלישי עושה עבודת רחמנא לצלן - והכל מתנהל אצלו פשוטה, ואני כל כך טוב, אני משתדל להיות יהודי כשר, אני מנסה להתגבר על הנסיונות שלי וזה לא הולך לי, אני לא רואה שום ישועה!" - צריך לזכור שקשיות על השם יתברך זאת לא העצה, גדלות הצדיק, המעלה של יהודי זה שאין לו קשיות, אין לו תרעומת על השם יתברך.

זה מה שמלמדות אותנו הפרשיות שאנו לומדים כעת, בהם אנחנו רואים איך שהאבות הקדושים כל כך התניעו, הפלשתים סתמו את כל הבארות שאברהם אבינו חפר ויצחק אבינו היה צריך לחפש מקורות מים פעם אחר פעם, כך זה עם כל אדם, הוא מחפש להצליח ולא הולך לו, הוא צריך לדעת שזה מה שהשם יתברך רוצה וכמו שהשם רוצה כך זה טוב.

זה הגדלות של צדיק וזה הגדלות של אחד שמסתובב במקום שמדברים דבורים של צדיק, ויש לו שיכות עם צדיק, איך יכול להיות לנו שיכות לרבנו ז"ל? כשנחזיר את רבנו בעצמנו, נלמד את ספרי רבנו - או אז נקבל שיכות לרבנו. בואו ונתחדש לקבע לעצמנו שעור בספרי רבנו, בואו ונעשה שעור ב'אשר בנחל'. אם לומדים 'אשר בנחל' - יש בידי כבר את כל ספרי רבנו, לקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, ספורי מעשיות, ספר המדות; הכל מנח שם, זה מעורר את האדם שיחזר אליו יתברך. ספרי רבנו מחזקים את האדם שלא יהיו לו קשיות על הקדוש ברוך הוא.

כל תפלה עולה להקדוש ברוך הוא, זה שאני לא רואה את הישועה זה כי השם יתברך יודע שזה לא טוב עבורי, אבל התפלות והבכיות שלי לא שבות ריקם, זה גביא לי ישועה אחרת שכן טובה עבורי, השם יתברך יתן לי משהו אחר במקום זה.

אסור שיהיה לאדם קשיות על השם יתברך, "למה אני לא נושע?" כי זה בודאי טוב עבורי, תבקש מהשם יתברך: "רבנו של עולם תעזר לי שאראה את הטוב, תעזר לי שאני אבין שכן טוב עבורי". יעזר השם יתברך שאף פעם לא יהיו לנו קשיות על הקדוש ברוך הוא. (אשר היה אל יואל, חיי שרה תשפ"ב)

להשאר שומחים כשהמצב דחוק

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת חיי שרה, י"ז מרחשון, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר
 מאות ועשרות אלפי פעמים מוהרא"ש משנן אתנו את דברי חכמינו הקדושים זכרונם לברכה (תנחומא שמיני, ב): "אין השמחה ממתנת לאדם. לא כל מי ששמח היום שמח למחר", מוהרא"ש מתחנן אלינו, תהיה בשמחה, אל תדחה את זה למחר, מה אתה יודע מה יהיה מחר, תהיה שמח היום, ואם יש לך צרות ויסורים – בכל זאת תהיה בשמחה. מוהרא"ש מספר, היה חסיד ברסלב רבי אהרן קיבליטשער זכרוננו לברכה; הוא היה יהודי מאד שמח, הוא תמיד הסתובב עם חיוך, על אף שהיה עני ואביון. כשאשתו הייתה שואלת אותו: "אהרן, למה אתה שמח, הרי אין לך כלום?" הוא ענה לה: "את הרי מאמינה שעוד יהיה טוב, נו, אני לווה שמחה מאז לעכשו"; רואים מזה את הגדלה של אחד שתמיד מסתובב עם חיוך ומחזיק מעמד.

תשמח עם 'שלא עשני גוי', גוי אתה לא, מה שרק לא תהיה, אבל גוי אתה לא; אתה מהול, אתה מלא במצוות, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (חגיגה כז), אפילו פושעי ישראל - "מלאים מצוות כרמון", תשמח עם 'שלא עשני גוי', הצדיקים הכי גדולים החיו את נפשם בזה. בעל הקדשת לוי זכותו יגן עלינו אמר, בבקר כשהוא שבור מאד הוא מיד מברך 'שלא עשני גוי'. מוהרא"ש גם אומר שמובא (ספר שם משמואל פרשת שמות, שנת תרע"ז), על הגאון וצדיק רבי יונתן אייבשיץ זכותו יגן עלינו, שמעו שהוא מדלג על ברפת שלא עשני גוי, שאלו אותו על כך, ואמר: "בבקר כשנזכרתי שאני יהודי – זעקתי את הברכה", ואם הצדיקים הגדולים החיו את נפשם בזה – בודאי שאנחנו צריכים לשמוח בזה מאד.

עצבות לא תעזר, דאגות לא יעזרו לך; דאגות רק יחמירו את המצב, ועצבות אני לא רוצה לומר מה זה יכול לגרום, הכי גרוע שיכול להיות, ואם אתה דחוק בפרנסה – אתה עדיין יכול להשאר שמח, ואם לוחץ עליך משהו אחר – עדיין תשאר שמח; אל תשתטה, העולם לא נגמר בבגיה שלך, יש לנו בורא גדול, צריכים לנדנד לו עד שרואים את הישועה.

את אשתך תחזק שתבוא הערב לפינוס הנשים, חבל שהיא תפסיד את השיעור היום בערב, היא תחזר הביתה כמו בתחית המתים, אדם חדש עם כוחות חדשים.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

(עצתו אמונה חיי שרה תשפ"ה)

מוהרא"ש ראה מה שהתרחש שם והוא נגש ליהודי הזה ומאד חזק אותו, ואז נכנס מוהרא"ש בשיחה על ענין זה. אנשי שלומנו נהגו לומר: "קודם תדאג לגשמיות שלי. עם הרוחניות שלי אני כבר אסתדר לבד, עם הגשמיות שלי היית יכול לעזור לי..." רבי מעקעלע ז"ל – שהיה בנו של רבי יצחק ז"ל, בנו של רבי נתן זי"ע – ארח פעם אחת את רבי ישראל קרדונר ז"ל. רבי ישראל בקש מרבי מעקעלע שייעיר אותו בלילה בשעת חצות. למעשה הוא לא העיר אותו ורבי ישראל התרעם על כך בפניו. אמר לו רבי מעקעלע: "אבא שלי היה תמיד אומר לי בשם רבי נתן סבי שמי שמכניס אורח צריך לדאג רק לגשמיות של אורחו, ולא לרוחניות שלו".

זה לא רק אצל מי שמכניס אורחים. אנחנו צריכים להרגיל את עצמנו לחשב איך אנחנו יכולים לעזור ליהודי אחר. ולא דוקא ברוחניות, אלא אכן רק באמת בגשמיות.

אבל מצד שני צריך להיות מוכנים ולא לצפות להפדת הטוב. לא תמיד השני יפיר טובה על מה שעזרו לו. לדאבוננו יש טבע רע אצל אנשים שמאד קשה להם להפיר טובה למי שעזר להם, ולפעמים עד כדי כך שהשני הוא עוד "משלם רעה תחת טובה" – במקום להודות ולהפיר טובה, השני מחזיר רע.

אבל כשיש ליהודי פונת אמת, הוא באמת רוצה לעזור לשני, הוא לא יסתכל על זה. הוא ימסר את נפשו לעזור לכל אחד, אפילו כשהוא לא מקבל על זה שום תגמול.

(שיחות מוהרא"ש חלק ח' ערך עזרה)

ספר המדות תפילה

כ. מי שמעביר על מדותיו, תפלתו נשמעת.

למה אתה מתקוטט עם אשתך יומם ולילה? מה השכל לרבי? אתה מגרש את השכינה הקדושה מהבית שלך ומגיעות עניות וכל הבעיות.

אתה שואל למה תמיד אתה צריך להיות זה שמוותר, שהיא תותר; אחי יקירי, לותר זה לא עונש, לותר זה לא קנס, החכם מותר; חכמינו זכרונם לברכה אומרים (תענית טו): "עלוב ושאינו עלוב", כששני אנשים רבים ביניהם ואחד מהם הוא חכם שיכול לסבול בשמבזים אותו והשני לא, "מי נדחה מפני מי", מי צריך לותר? בודאי מי שיכול לסבול יותר; לכן אומר רבינו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק א, סימן רב) שתמיד יותרו לאשה, רבינו אומר (שם) שלא יתוכחו, שיוותרו; אז אני לא יודע למה אתה מתרגז שאתה תמיד צריך לותר.

תותר בבית, תהיה סבלן; רבינו אומר (ספר המדות אות בעס, סימן ו): "הקדוש ברוך הוא אוהב למי שאינו כועס, ולמי שאינו מעמיד על מדותיו", רק בשביל זה כדאי לותר, כדי להיות אוהב אצל הקדוש ברוך הוא.

אם אתה תותר בבית הקדוש ברוך הוא יותר לך. רבינו אומר (שם אות תשובה, סימן צח): "מי שמעביר על מדותיו, מעבירין לו על כל פשעיו", כמה אנחנו צריכים לחזר בתשובה על מעשינו... וכאן יש לנו דרך שאנחנו יכולים להעלים הכל; שונה לשחק בבית ולזכות לתשובה.

בזכות שתהיה סבלן בבית, אתה תותר בבית – הקדוש ברוך הוא יקבל את תפלותיך. כפי שרבינו אומר (שם אות תפילה, סימן כ): "מי שמעביר על מדותיו, תפלתו נשמעת".

(עצתו אמונה שמות תשפ"ד)

ללכת לישיבה, או קודם להתחתן?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קודם כל אני רוצה להודות מאד על התשובה הנפלאה שראש הישיבה שליט"א כתב לי על שאלתי אם עדיף שאתפלל שאוכל לתת גט לאשתי, או שהיא תחזור בתשובה ותחזור. השם יתברך עזר לי בהשגחה פרטית עצומה שנתתי לה את הגט באותו שבוע שהמכתב הדפס ב"עצתו אמונה". התשובה של ראש הישיבה שליט"א היתה לי כמים קרים על גפש ציפה, אין לי מספיק מילים להודות על החיזוק שראש הישיבה שליט"א נתן לי.

עכשו רציתי לשאול איך להמשיך מכאן ואילך. אני בעל תשובה, בן שלושים, כמו שכתבתי אני עכשו גרוש בלי ילדים; ברוך השם זכיתי לסיים ש"ס בבלי וירושלמי, סימתי עשרות פעמים משניות ותיקוני זוהר, ועוד הרבה שיעורים ובשאר חלקי התורה, הכל על ידי סדר דרך הלמוד הנפלא של רבנו ז"ל.

לצערי לא זכיתי לקבל חנוך פשר בצעירותי, ותמיד הרגשתי שזה משפיע מאד על חיי, ולכן אני חושב שאולי כדאי שאכנס עכשו לישיבה לבעלי תשובה למשך תקופה כדי להתיצב יותר, ואולי להתאורר מפל מה שעבר עלי בשנה האחרונה, ואולי אקבל שם גם את הכלים לנסות ללמוד גם בעיון; או שהתפקיד שלי עכשו הוא לחפש שידוך כמה שיותר מהר, אחרי שלמדתי מהטעיות של נשואי הראשונים? אני מקנה שראש הישיבה שליט"א יכריע אותי מה לעשות.

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת ויגא, י"ב מר-חשון, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

דבר ראשון אהיה צריך להתחתן, בלי אשה מר מאד. הזוהר הקדוש אומר (ויקרא ה:): "כל מאן דלא אשתכח דכר ונוקבא", מי שלא מתחתן, "כל שבחא אעדוי מניה", אין לו שום שבח, "ולאו הוא בכללא דאדם", הוא לא נחשב אדם, "ולא עוד, אלא דלאו איהו כדאי לאתברכא", והוא לא ראוי להתברך, ונחמנינו זכרונם לברכה אומרים (קדושין כט:): "אם אי אפשר לו בלא אשה, ישא אשה, ואחר כך ילמד תורה", כל שפן אם הגיעו לגיל עשרים, אומרים נחמנינו הקדושים (שם): "בן עשרים שנה ולא נשא אשה - כל ימיו בהרהור עבירה". נחמנינו זכרונם לברכה מספרים (שם), רב חסדא שבח בפני רב הונא את מעלתו של רב המנונא שהוא אדם גדול, בקש רב הונא מרב חסדא: אני רוצה לראותו; כשהוא מגיע אליך שלח אותו הנה, "כי אתא, חזייה דלא פריס סודרא", כשהגיע רב המנונא ראה רב הונא שאין לו טלית, שאלו: "מאי טעמא דלא פריסת סודרא?" למה אינך לובש טלית? ענה לו רב המנונא, כי עוד לא התחתנתי, "אחריינהו לאפיה מיניה",

דברי רבי נתן בספור ימי חייו, "בעת שנתקרבותי אל רבנו ז"ל, היה חותני עדין אב-בית דין בקהלת קודש קרעמניץ וסביבותיה. ואחר שלש או ארבע שנים נתקבל לרב גם בעיר מאהלוב, ואז נסעה זוגתי קודם ראש-השנה למאהלוב עם בני שיחיו".

תרכו.

יום ה', י"ג בתשרי: הגיע רבי נתן לעיר מאהלוב ולא מצא את חותנו בביתו, כי היה בעיר קרעמניץ. חותנו הגאון המפרסם ר' דוד צבי אוירבך היה אב בית דין בשלש עירות גדולות ומפרסמות בעולם: מאהלוב, שאריגראד וקרעמניץ.

מלבד גאונותו, שהיה עוקר סיני ועוקר ערים, היה איש צדיק וגדול מאד מאד, כאשר העיד פעם רבנו ז"ל בעצמו עליו לפני חתנו ר' נתן ואמר לו: "דיין שווער איז א צדיק". (חותנו הוא צדיק), ארבעים שנה לא שכב על מטתו לישון, רק סמך את עצמו על השלחן. וכשישן אצל השלחן, היה אוהז נר בידו, וכשהגיעה האש על ידו, הכרח להקיץ, ותר אל למודו ולמד בהתמדה ושקידה נפלאה.

כל השבוע לא נטל ידיו לאכילת קבע מחמת קמרות נטילת ידים, רק אכל פת פיסנין. רק בשבת היה נוטל בחמרות גדולות. הוא נשאר יתום עוד בקטנותו, ובא אליו אביו אחר הסתלקותו מעולם האמת ללמוד עמו תורה ולמד עמו זמן ארוך, עד שנתודע לרבים, ומאז לא בא עוד.

והרב הקדוש רבי ברוך ממעז'בוז, דוד רבנו ז"ל, העיד עליו, שאלהו הנביא הולך עמו. (המשך בא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

שיחות ורעיונות

היום שזכינו שיצאו לאור הקוונטרסים החדשים שהם "סולת ברורה" מספרי הליקוטי הלכות הקדושים, כבר אין צריכים לחשוש לשום דבר, רק בכל מקום שרק ימצא איזה בר ישראל יראה לשכנע אותו לקחת איזה קוונטרסים, והקוונטרסים הקדושים הם כבר יעשו את הפעולה הנכונה כי מאד מושכים את לב האדם להתקרב אליו יתברך.

ומי שסימפל בהם בעין אמת יבין ויראה היכן האמת והקוונטרסים הקדושים הם מדברים לעצמם, הם מקרבים בני ישראל אליו יתברך.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן ל"ה)

בימים אלו מסיימים בהצלחה רבה ברוך השם את בנייתם של בתים רבים

כשאנו עומדים כעת בשלבים האחרונים, שרבים וטובים זוכים לסיים כעת את בניית ביתם המפואר, אנו שרויים בשמחה גדולה מאוד, כי בשבוע הקרוב ביום שני פרשת תולדות, יסיימו בניית הבניינים המפוארים, כשיסיימו את ששה סדרי המשנה ב'תוספתא' על פי סדר הקהילה, ועל ידי זה יזכו רבים לבניית ב'ית נצחי, בית שיעמוד להם לנצח נצחים, בית שיוכלו לדור בו, כדי לקבל הגנה ושמירה בהרחבת הדעת ושלוות הנפש, הן בעולם הזה והן בעולם הבא, ובעז"ה מיד למחרתו, ביום שלישי פרשת תולדות, מתחילים את המחזור ה- עשרים וארבע, בלימוד תוספתא יומי, פרק ליום, ונתחיל בעז"ה יחד, את הפרק הראשון במסכת ברכות.

כבר עשרות בשנים שנוהגים אנשי שלומינו, ללמוד בכל יום, דף גמרא בתלמוד בבלי, ודף גמרא בתלמוד ירושלמי, כפי שהודפס בלוח ברסלב, ומאז חג השבועות שנת תשנ"ח, חג קבלת התורה, הוסיף מוהרא"ש שנלמד בכל יום גם פרק תוספתא, ועל ידי זה יהיה לנו ב'ית שלם ב'בלי ירושלמי תוספתא, ואח"כ הוסיף ראש הישיבה שליט"א, את הלימוד ברמב"ם, פרק ליום, ואת הלימוד בנ"ך ב' פרקים ליום.

אנחנו רואים שכשזה נוגע לגשמייות, כל אחד מחפש שיהיה לו בית מאוד מרווח, עבירו ועבור בני משפחתו, בישוב הדעת, וכפי שאמרו חז"ל [סוכה נו:]: דירה נאה מרחבת דעתו של אדם, כמו כן חייב האדם לחפש ברוחניות, שיהיה לו בית נוח ויפה בעולם הבא, כי הבית בעולם הבא, הוא בית שישאר לנצח, ועל ידי שלומדים בכל יום, בבלי ירושלמי ותוספתא, שהם ראשי תיבות של ב'ית, וחוזרים עליהם שוב ושוב, זוכים לבנות בית יפה ונהדר בעלמא דאתי, וזה בית שנשאר לנצח.

לצערנו אפשר לראות שיש אנשים שבשבעים שנות חייהם לא הספיקו לעבור אפילו פעם אחת על תלמוד בבלי, או ירושלמי, או תוספתא, והם הולכים מהעולם ללא תורה, ורחמנות גדולה יש על הנשמות שלהם, ולכן החכם עיניו בראשו, ותופס עוד דף ועוד דף ועוד פרק, ומוכין לעצמו מזון וצידה לדרך לעולם האמת.

בנוסף לכך מספרים רבים מאנשי שלומינו, שבשעה שהם התחברו לחבורה קדושה זו, והתחילו ללמוד בכל יום, בבלי, ירושלמי, ופרק תוספתא, הם זכו בקלות להשיג בית גדול ומרווח כאן בעולם הזה.

רבינו זי"ע נתן לנו מתנה את דרך הלימוד [שיחות הר"ן שיחה ע"ו], דרך שמתאימה לכל יהודי באשר הוא, דרך שמתאימה לכל זמן ועת, אפשר פשוט לגרום את התיבות הקדושות של התורה, וגם אם לא מבינים, וגם אם לא זוכרים את מה שלומדים, אפשר להמשיך ללמוד ולגרום. כששומעים את דברי רבינו בפעם הראשונה, זה נשמע מאוד מוזר, אבל כשמנסים את זה, רואים את התועלת העצומה שיש בזה, טעמו וראו כי טוב ד', רק מי שיטעם וינסה ירגיש את מתיקות ועריבות זו התורה, ועל ידי זה זוכים ללמוד הרבה, וזוכים להתגבר על היצר והנסיונות.

המחזור החדש בלימוד התוספתא, מביא איתו חשק רב, שרבים מאנשי ירצו להתחבר מחדש אל הלימוד של ב'ית, מדי שבוע ושבוע יוצא לאור החוברת הנפלאה ב'ית נצחי ששם מודפסים שלושת הלימודים הללו, את החוברת אפשר לקחת לכל מקום שהולכים, וכך לא מפספסים אף יום את הלימוד היומי.

גדול יהיה כבוד הב'ית הזה.

סבב רב הונא את ראשו ממנו ואמר: "חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת", אז אל תבוא אלי, כי אני רוצה לראות פניך עד שתתחתן.

להתחתן ולהתניב בלמוד וכי זה לא סותר, לך לישיבה, חפש ישיבה שמתאימה לך, שם תוכל ללמוד ולהתפלל, ומיד כשמצייעים לך שידוך - אל תדחה אותו בקמנות מטפשות של להמתין עד שתהיה לא יודע מה, אלא תיךף תגש לשידוך, כפי שתקמינו הקדושים אומרים (פסחים קיב:): "מצינה וגוף טהור", מי שרוצה לעבוד את השם בטְהרה, בקדושה, "נושא אשה, ולו בנין", שיתחתן, שיהיה עם אשה ויליד ילדים.

לך ליבנאל לציונו של מוהרא"ש ותאמר שם את כל ספר תהלים. מוהרא"ש הבטיח בהבטחה חזקה (צנזאת מוהרא"ש, אות ה): "אני מבטיח שקל בחור רוקי, וכל בחורה רוקה, שביבואו פאן לקברי, ויגמרו את כל ספר תהלים מהתחלה עד גמירה לזכותי, אזי אשתדל בכל מה שרק אוכל שימצאו את זיוגם, וזה הבטחה חזקה ממני".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה וירא תשפ"ה)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יואל לעווי הי"ו בני ברק
עורך הקונטרס הנפלא "אשית עצות נכפשי"
לשמחת הבר מצוה של בנו למזל טוב
הבחור פנחס זעליג הי"ו

מו"ה מרדכי וועבערמאן הי"ו ירושלים עיה"ק
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה שמואל אייזיק פערל הי"ו טבריה
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה יצחק יעקב יעקבזון הי"ו בני ברק
לשמחת החתונה למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18
לבירורים 053-3105950	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטיינה 451-152-354380
אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטיינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799